

Skatteministeriet
Kommuneaftaledelen – udkast

J. nr. 14-0357670

Forslag

til

Lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love

(Hurtig afslutning i visse klagesager, omkostningsgodtgørelse i flere retssager, dækningsrækkefølgen for underholdsbidrag, restanceforebyggelse, momsregistrering af visse virksomheder samt udmøntning af kommuneaftalen for 2015 vedrørende forbedret inddrivelse af restancer til det offentlige m.v.)

...

§ 2

I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 252 af 30. marts 2011, § 21 i lov nr. 551 af 18. juni 2012 og § 7 i lov nr. 603 af 12. juni 2013 og senest ved § 1 i lov nr. 1499 af 18. december 2013, foretages følgende ændringer:

...

2. I § 4 a, 1. pkt., indsættes efter »særskilt lønindeholdelse af beløb til dækning af«: »biblioteksgebyrer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger,«.

3. I bilag 1 indsættes som nr. 32-35:

» ...

33) Biblioteksgebyrer.

34) Bibliotekers krav på erstatning for udlånsmateriale, som skyldner enten har beskadiget eller ikke har afleveret efter sit hjemlån. Det er dog en forudsætning, at skyldner skriftligt har anerkendt kravet på erstatning. Vedrører kravet erstatning for udlånsmateriale, der ikke er afleveret af skyldner efter sit hjemlån, er det tilstrækkeligt, at det pågældende bibliotek har tilbudt låneren en afleveringskvittering ved materialets aflevering.

35) Fordringer, der udspringer af en garanti, som fordringshaver har stillet for en boligtagers kontraktmæssige forpligtelser over for ejendommens ejer til at istandsætte boligen ved fraflytning.«

...

§ 5

I forældelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1063 af 28. august 2013, som ændret ved lov nr. 1622 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 18, stk. 4, indsættes efter »m.v.«: »eller modregning.«

2. I § 19, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Er forældelsen afbrudt ved underretning om afgørelse om modregning, jf. § 18, stk. 4, regnes den nye forældelsesfrist fra den dag, da afgørelsen om modregning træffes.«

§ 6

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 863 af 25. juni 2013, som ændret senest ved lov nr. 738 af 25. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 23, ændres »restanceinddrivelsesmyndigheden« til: »kommunalbestyrelsen«.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2015, jf. dog stk. 2 og 3.

...

Stk. 3. § 5 træder i kraft den 1. marts 2015.

...

Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets formål og baggrund

3. Lovforslaget enkelte elementer

...

3.14. Forbedret inddrivelse af biblioteksgebyrer - § 2, nr. 2 og 3

3.14.1. Gældende ret

3.14.2. Lovforslaget

3.15. Forbedret inddrivelse af bibliotekers erstatningskrav - § 2, nr. 3

3.15.1. Gældende ret

3.15.2. Lovforslaget

3.16. Forbedret inddrivelse af krav opstået som følge af fraflytningsgarantier - § 2, nr. 3

3.16.1. Gældende ret

3.16.2. Lovforslaget

3.17. Adgang for kommuner til selv at tiltræde en sikkerhed stillet efter udlændingeloven - § 6, nr. 1

3.17.1. Gældende ret

3.17.2. Lovforslaget

3.18. Afbrydelse af forældelsesfristen ved restanceinddrivelsesmyndighedens modregning - § 5, nr. 1 og 2

3.18.1. Gældende ret

3.18.1.1. Modregning og forældelse

3.18.1.2. Inddrivelse af gæld til det offentlige

3.18.2. Lovforslaget

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

8. Administrative konsekvenser for borgerne

9. Miljømæssige konsekvenser

10. Forholdet til EU-retten

11. Høring

12. Sammenfattende skema

1. Indledning

...

Endelig udmønter lovforslaget de dele af aftalen af 3. juni 2014 om kommunernes økonomi for 2015 ("kommuneaftalen for 2015"), der vedrører en forbedret inddrivelse af restancer til det offentlige. I afsnit 6 i aftalen anføres følgende:

"Det er aftalt, at regeringen i den kommende folketingssamling vil arbejde for at tilpasse lovgivningen på følgende områder:

- Tillægge restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om modregning forældelsesafbrydende virkning for restfordringen
- En udvidelse af adgangen til lønindeholdelse for biblioteksrestancer og krav opstået som følge af fraflytningsgarantier
- Adgang for kommunerne til selv at tiltræde en sikkerhed stillet efter udlændingeloven"

2. Lovforslagets formål og baggrund

Forslaget har til formål:

- ...
- At gøre det muligt at inddrive biblioteksgebyrer ved særskilt lønindeholdelse.
- At gøre det muligt at inddrive bibliotekers erstatningskrav vedrørende beskadiget eller bortkommet udlånsmateriale gennem lønindeholdelse eller ved udlæg foretaget af pantefogeden, hvis skyldner skriftligt har anerkendt erstatningskravet, eller - ved bortkommet materiale - biblioteket tilbyder afleveringskvitteringer.
- At en kommune selv skal kunne søge sig fyldestgjort i en sikkerhed, der i medfør af udlændingeloven er stillet af den herboende forsørger til sikkerhed for forsørgelsesudgifter, som kommunen har afholdt, frem for at sende fordringen til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.
- At tillægge restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om modregning forældelsesafbrydende virkning for restfordringen.

Endelig indeholder forslaget en række præciseringer og redaktionelle ændringer.

3. Lovforslagets enkelte elementer

...

3.14. Forbedret inddrivelse af biblioteksgebyrer - § 2, nr. 2 og 3

3.14.1. Gældende ret

Efter § 21 i lov om biblioteksvirksomhed kan folkebibliotekerne opkræve et gebyr for overskridelse af lånetiden. De statslige biblioteker har efter § 28 samme mulighed for at opkræve

et gebyr i disse tilfælde. På biblioteksområdet findes også andre gebyrer. Der kan f.eks. efter lovens § 29 opkræves forbrugsbestemte licensgebyrer hos brugere, der ikke hører til den afgrænsede brugerkreds, som udlånmaterialet er bestemt for. Hvis gebyret ikke betales, kan fordringen sendes til inddrivelse via SKAT. Biblioteksgebyrer, der tilkommer kommuner og staten, omfattes af bilag 1, nr. 31, til lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og kan derfor inddrives ved bl.a. lønindeholdelse og udpantning (pantefogedudlæg), jf. lovens §§ 10 og 11.

Derudover kan godkendte undervisningsinstitutioner, hvis fordringer inddrives af SKAT i medfør af § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1513 af 13. december 2013 om inddrivelse af gæld til det offentlige, have krav på biblioteksgebyrer. Disse gebyrer omfattes dog ikke af bilag 1, nr. 31, der alene omhandler myndigheders krav på gebyrer, og kan derfor ikke inddrives ved lønindeholdelse eller udpantning.

Hverken kommunale eller statslige biblioteksgebyrer eller biblioteksgebyrer, der tilhører godkendte undervisningsinstitutioner, kan inddrives ved særskilt lønindeholdelse, der er karakteriseret ved, at lønindeholdelsens omfang ikke som ved den almindelige lønindeholdelse fastsættes ud fra skyldners nettoindkomst. Den særskilte lønindeholdelse adskiller sig også fra den almindelige lønindeholdelse, ved at skyldneren ikke kan forlange en individuel betalings- evnevurdering. Det skal i stedet sikres, at der ved den særskilte lønindeholdelse levnes skyldneren tilstrækkeligt til at opretholde en beskeden levefod. Dette vil normalt være tilfældet, når lønindeholdelsesprocenten fører til indeholdelse af et beløb på 400 kr. månedligt.

Adgangen til særskilt lønindeholdelse blev indført ved lov nr. 252 af 30. marts 2011 og omfatter i dag beløb til dækning af kontrolafgifter som f.eks. p-afgifter og DSB-kontrolafgifter m.v. samt til medielicens og radiolicens, alle med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, jf. § 4 a i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Disse kontrolafgifter og licenskrav er krav, som retspraksis har fastsat som forpligtelser, der skal afholdes af en skyldners rådighedsbeløb, f.eks. licens og transportomkostninger. Fordringer, der omfattes af den særskilte lønindeholdelse, dækkes i den rækkefølge, i hvilken SKAT træffer bestemmelse om lønindeholdelse for kravene.

3.14.2. Lovforslaget

Ifølge kommuneaftalen for 2015 skal regeringen søge at udvide adgangen til lønindeholdelse for biblioteksgebyrer.

Biblioteksgebyrer er i lighed med de krav, for hvilke der i dag kan ske særskilt lønindeholdelse, forpligtelser, der skal afholdes af en skyldners rådighedsbeløb. Desuden er der typisk tale om mindre fordringer, hvor netop lønindeholdelse er den bedst egnede form for tvangsinddrivelse.

Det foreslås derfor, at biblioteksgebyrer, der inddrives efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger ligeledes skal kunne inddrives ved særskilt lønindeholdelse efter § 4 a i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Dette indebærer, at også biblioteksgebyrer, der tilhører godkendte undervisningsinstitutioner, vil kunne inddrives ved særskilt lønindeholdelse. Disse biblioteksgebyrer kan dog i dag ikke inddrives ved almindelig lønindeholdelse eller udpantning, hvorfor det tillige foreslås, at der for disse biblioteksgebyrer skabes den samme adgang til almindelig lønindeholdelse eller udpantning, der i forvejen består for kommunale og statslige biblioteksgebyrer. Det foreslås således, at der i bilag 1 til lov om inddrivelse af gæld til det offentlige indsættes et nyt nr. 33, der omhandler biblioteksgebyrer.

3.15. Forbedret inddrivelse af bibliotekers erstatningskrav - § 2, nr. 3

3.15.1. Gældende ret

Bibliotekerne kan få krav på erstatning for bortkommet eller beskadiget udlånsmateriale. Disse erstatningskrav er civilretlige og kræver ved uenighed normalt en domstolsprøvelse. Disse krav kan derfor ikke inddrives ved lønindeholdelse og udpantning, der alene kan ske for de kravtyper, der fremgår af bilag 1 til lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Bilag 1 omfatter ikke sådanne erstatningskrav. Eneste tvangsinddrivelsesmulighed vil være at udnytte en eventuel modregningsmulighed eller at opnå et tvangsfuldbyrdsgrundlag - f.eks. en dom eller et betalingspåkrav med påtegning efter retsplejelovens § 477 e, stk. 2 - hvorefter fogedretten vil kunne foretage udlæg for kravet hos skyldner.

3.15.2. Lovforslaget

Det foreslås, at bibliotekers krav på erstatning for bortkommet eller beskadiget udlånsmateriale skal kunne inddrives ved lønindeholdelse efter § 10 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige eller ved udpantning efter lovens § 11. Dette forudsætter, at bilag 1 til loven udvides med disse erstatningskrav.

Også dette forslag udmønter kommuneaftalen for 2015. I det analysearbejde, der er gået forud for kommuneaftalen, blev det som følge af disse erstatningskravs karakter af civilretlige fordringer anbefalet at opstille visse betingelser, for at erstatningskravene skal kunne inddrives ved lønindeholdelse og udpantning.

En låner kan hævde, at materialet er afleveret, og at en skade på det lånte materiale ikke er påført af låneren. Det foreslås derfor, at denne inddrivelsesadgang alene skal gælde for erstatningskrav, som låneren skriftligt har anerkendt.

For erstatningskrav vedrørende bortkommet materiale foreslås det, at det er tilstrækkeligt, at det pågældende bibliotek har tilbudt låneren en kvittering ved materialets aflevering. Herved

får låneren mulighed for at dokumentere, at materialet er afleveret.

3.16. Forbedret inddrivelse af krav opstået som følge af fraflytningsgarantier - § 2, nr. 3

3.16.1. Gældende ret

Kommuner har ifølge lovgivningen i flere tilfælde en garantiforpligtelse for opfyldelsen af kontraktmæssige forpligtelser, som en boligtager har over for udlejer til at istandsætte boligen ved fraflytning.

En sådan fraflytningsgaranti består bl.a. efter lov om almene boliger m.v., der på visse områder også pålægger uddannelsesinstitutioner en sådan forpligtelse. Lov om inddrivelse af gæld til det offentlige finder også anvendelse på krav fra godkendte undervisningsinstitutioner.

Hvis en fraflytningsgaranti tiltrædes af udlejer, fordi boligtageren ikke har opfyldt sin kontraktmæssige forpligtelse til selv at istandsætte boligen ved sin fraflytning, får garanten (kommunen m.v.) et regreskrav mod boligtageren. Dette regreskrav er civilretligt og således ikke omfattet af bilag 1 til lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Eneste tvangsinddrivelsesmulighed vil være at udnytte en eventuel modregningsmulighed eller at opnå et tvangsfuldbyrdsgrundlag - f.eks. en dom eller et betalingspåkrav med påtegning efter retsplejelovens § 477 e, stk. 2 - hvorefter fogedretten vil kunne foretage udlæg for kravet hos skyldner.

Huslejenævnet er ifølge § 21, stk. 1, 2. pkt., i lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lejelovens § 106, nr. 4, 2. pkt., kompetent til at afgøre, hvilke istandsættelsesarbejder boligtageren skal betale for, men er istandsættelsen gennemført, træffer boligretten afgørelse, hvis boligtageren gør indsigelse mod omfanget af istandsættelsesudgifterne.

En tvist mellem udlejer og boligtager om istandsættelsesudgifterne skal være afklaret, inden udlejers krav kan sendes til kommunen m.v., med henblik på at udlejer tiltræder fraflytningsgarantien. Når SKAT fra kommunen m.v. modtager de regreskrav, der herefter opstår, til inddrivelse, vil der derfor være tale om endelige krav, der ikke længere kan være omfattet af en tvist.

3.16.2. Lovforslaget

Ifølge kommuneaftalen for 2015 skal regeringen søge at udvide adgangen til lønindeholdelse for krav opstået som følge af fraflytningsgarantier.

Det foreslås derfor, at sådanne krav optages i bilag 1 til lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, således at inddrivelse kan ske ved lønindeholdelse efter lovens § 10 eller udpantning efter lovens § 11. Det foreslås endvidere, at dette ikke kun gælder kommuner, men tillige de uddannelsesinstitutioner m.v., der efter lovgivningen er forpligtede af sådanne garantier, og hvis fordringer inddrives af SKAT.

3.17. Adgang for kommuner til selv at tiltræde en sikkerhed stillet efter udlændingeloven - § 6, nr. 1

3.17.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt., skal en herboende person, som det påhviler at forsørge en udlænding, der ansøger om en opholdstilladelse efter lovens § 9, stk. 1, nr. 1, om ægtefællesammenføring, som betingelse for opholdstilladelsen som hovedregel stille økonomisk sikkerhed for 50.000 kr. (2012-niveau) til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til ansøgeren, jf. § 9, stk. 23. Det samme er tilfældet, hvis der ansøges om ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., om opholdstilladelse på baggrund af ganske særlige grunde. Det fremgår af § 9 c, stk. 1, 2. pkt.

Ydes der senere ansøgeren en sådan hjælp, skal restanceinddrivelsesmyndigheden efter udlændingelovens § 9, stk. 23, 1. pkt., tvangsinddrive det beløb, der er stillet til sikkerhed, som betaling for hjælpen. Det gælder dog ifølge 2. pkt. ikke for offentlige udgifter til hjælp, som ydes ansøgeren, efter at den pågældende er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse eller en ny opholdstilladelse på et andet grundlag.

Sikkerheden kan ifølge § 4, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 646 af 21. juni 2012 om sikkerhedsstillelse efter udlændingelovens § 9, stk. 4, eller § 9 c, stk. 1, 2. pkt., jf. § 9, stk. 4, til dækning af offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv social politik eller integrationsloven stilles som en anfordringsgaranti stillet af et pengeinstitut eller ved deponering på en dertil i et pengeinstitut oprettet konto, hvori kommunalbestyrelsen har pant.

3.17.2. Lovforslaget

Ifølge kommuneaftalen for 2015 skal regeringen søge at skabe en adgang for kommunerne til selv at tiltræde en sådan sikkerhed, der er stillet efter udlændingelovens § 9, stk. 4.

Begrundelsen er, at det opleves som en unødigt omvej for kommunerne at skulle sende en fordring for den hjælp, der er ydet udlændingen, til inddrivelse via SKAT, når der via et pengeinstitut er stillet en sikkerhed, som blot venter på et blive tiltrådt. SKATs inddrivelsesindsats består således udelukkende af en kontakt til det pågældende pengeinstitut med henblik på udbetaling af beløbet, der herefter afregnes over for kommunen.

Før SKAT den 1. november 2005 overtog opgaven med inddrivelse af gæld til det offentlige, fremgik det af den dagældende udlændingelovs § 9, stk. 20, at kommunalbestyrelsen skulle tvangsinddrive det beløb, der var stillet til sikkerhed, som betaling for hjælpen. Ved lov nr. 430 af 6. juni 2005 (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer – samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet) blev ”kommunalbestyrelsen”

ændret til ”restanceinddrivelsesmyndigheden”.

Med lovforslaget ændres bestemmelsen, der nu findes i udlændingelovens § 9, stk. 23, så det atter er op til kommunalbestyrelsen at tvangsinddrive beløbet.

3.18. Afbrydelse af forældelsesfristen ved restanceinddrivelsesmyndighedens modregning - § 5, nr. 1 og 2

3.18.1. Gældende ret

3.18.1.1. Modregning og forældelse

Reglerne om modregning følger i dansk ret hovedsageligt af retspraksis og retssædvane. Med modregning ophører en fordring ved, at den afregnes i en anden fordring. Modregning sker ved, at den fordringshaver, der ønsker at modregne, over for sin skyldner afgiver en erklæring herom. Modregningen indebærer, at begge fordringer ophører, i det omfang de dækker hinanden. I det omfang fordringerne ikke dækker hinanden, vil der være en restfordring, som fortsat kan gøres gældende.

En fordringshaver, der ønsker at modregne, kan normalt alene modregne med sin fordring (modfordringen), hvis denne er retskraftig på tidspunktet for modregningen.

Efter forældelseslovens § 23 mister fordringshaveren ved forældelse sin ret til at kræve opfyldelse, og det er som følge heraf i almindelighed ikke muligt at modregne med en forældet fordring. Forældelseslovens § 24 indebærer dog, at fordringshaveren uanset fordringens forældelse bevarer en vis adgang til modregning. Det følger således af bestemmelsen, at uanset fordringens forældelse bevarer fordringshaveren en aftalt modregningsret og ret til modregning over for krav, som udspringer af det samme retsforhold, og som er stiftet, inden forældelse indtrådte.

Efter kapitel 5 i forældelsesloven afbrydes forældelse som udgangspunkt ved, at skyldneren erkender sin gældsforpligtelse, jf. lovens § 15, eller ved, at fordringshaveren foretager retslige skridt mod skyldneren med henblik på at erhverve dom eller anden bindende afgørelse, der fastslår fordringens eksistens og størrelse, jf. lovens § 16.

Efter forældelseslovens §§ 17 og 18 er visse andre skridt fra fordringshaverens side dog også tillagt afbrydelsesvirkning.

Efter forældelseslovens § 18 afbrydes forældelse således bl.a. ved indgivelse af anmodning om udlæg. Det gælder også udlæg foretaget af en pantefoged (restanceinddrivelsesmyndighedens udlæg), idet afbrydelse af forældelse i disse tilfælde dog først sker ved udlægsforretningens foretagelse, jf. § 18, stk. 2.

Efter forældelseslovens § 18, stk. 4, afbrydes forældelse også ved restanceinddrivelsesmyndighedens underretning til skyldneren om afgørelse om lønindeholdelse, jf. § 18, stk. 4.

Afgivelse af modregningserklæringen har ikke afbrydelsesvirkning i forhold til spørgsmålet om forældelse af restfordringen. Dette indebærer, at fordringshaveren må tage skridt til at afbryde forældelsen for restfordringen efter de almindelige regler i forældelsesloven, jf. forældelseslovens §§ 15-18.

Retsvirkningen af afbrydelse af forældelse er, at en ny forældelsesfrist, hvis længde bestemmes efter reglerne i forældelsesloven, begynder at løbe, jf. forældelseslovens § 19, stk. 1.

Forældelseslovens § 19, stk. 2-6, regulerer nærmere tidspunktet for, hvornår den nye forældelsesfrist løber fra. Er forældelse afbrudt ved skyldnerens erkendelse af sin forpligtelse, regnes den nye frist fra dagen for erkendelsen, jf. § 19, stk. 2, mens den nye frist i de tilfælde, hvor forældelsen er afbrudt ved foretagelse af retslige skridt, regnes fra den dag, da retsforlig indgås, dom afsiges, betalingspåkrav påtegnes af fogedretten, eller anden afgørelse træffes, jf. § 19, stk. 3.

I forhold til udlæg, der foretages af en pantefoged (udpantning), regnes den nye frist fra fogedforretningens afslutning, jf. § 19, stk. 6, 1. pkt.

Er forældelsen afbrudt ved underretning om afgørelse om lønindeholdelse, regnes den nye frist fra det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om, at lønindeholdelsen ophører, eller senest fra det tidspunkt, da lønindeholdelsen har været stillet i bero i 1 år, jf. § 19, stk. 6, 2. pkt.

3.18.1.2. Inddrivelse af gæld til det offentlige

Restanceinddrivelsesmyndigheden inddriver offentlige krav i henhold til lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Efter § 2, stk. 3, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige kan en fordringshaver overdrage sin fordring til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, når betalingsfristen er overskredet, og den sædvanlige rykkerprocedure forgæves er gennemført.

Ved overdragelsen til inddrivelse indtræder restanceinddrivelsesmyndigheden i samtlige rettigheder og forpligtigelser, der er knyttet til de enkelte fordringer, til brug for kravets afvikling, jf. lovens § 3, stk. 1. Det drejer sig bl.a. om udpantningsret, lønindeholdelse, indtrædesret og modregning. Der henvises til bemærkningerne til § 3 i forslag til lov om inddrivelse af gæld til det offentlige (L 112 af 24. februar 2005).

Modregning er ikke et inddrivelsesmiddel, der alene er forbeholdt restanceinddrivelsesmyndigheden.

digheden, sådan som det er tilfældet med pantefogedudlæg og lønindeholdelse. Således har både private fordringshavere og de offentlige fordringshavere adgang til at modregne, når betingelserne herfor er opfyldt.

Restanceinndrivelsesmyndigheden anvender i vidt omfang modregning som inddrivelsesmiddel. Modregning foregår efter en automatiseret proces i EFI (Ét Fælles Inddrivelsessystem), hvori hovedkrav og modkrav er optegnet. Modregning er derfor en administrativt enkel og effektiv inddrivelsesform, der understøttes af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige med bl.a. regler i lovens § 7 om dækningsrækkefølgen, når modregning anvendes.

Modregning hos restanceinndrivelsesmyndigheden sker ved, at myndigheden træffer afgørelse om modregning, som sendes til skyldneren (modregningserklæringen). Det bemærkes i den forbindelse, at restanceinndrivelsesmyndighedens modregning i en række tilfælde de facto sker ved udnyttelse af indtrædelsesretten, jf. § 8, jf. 3, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det sikres løbende i EFI, at alene retskraftige modkrav kan indgå i modregningen, samt at hovedkrav, hvori der ikke kan modregnes, ikke indgår i en modregning. Det gælder f.eks. med hensyn til krav, der er beskyttet mod udlæg, samt visse begrænsninger fastsat ved lov, f.eks. § 11, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse, eller den begrænsning, der følger af Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 186 af 22. november 1983 om begrænsning af statens modregningsret.

De offentlige fordringshavere er endvidere forpligtet til løbende at orientere restanceinndrivelsesmyndigheden om relevante ændringer i gældsforholdet, f.eks. ved skyldners betaling direkte til fordringshaver. Ved modregning, hvor alene en del af hovedkravet dækkes, orienteres skyldneren om det restbeløb, der vil være til udbetaling. Når en modregning gennemføres, registrerer EFI automatisk sagsbemærkninger om modregningen.

Restanceinndrivelsesmyndighedens afgørelser om modregning ledsages af en begrundelse i form af oplysning om de beløb, der indgår i modregningen, og det juridiske hjemmelsgrundlag (lovreguleret modregning eller modregning efter almindelige modregningsregler). Ved afgørelsen vedlægges klagevejledning med oplysning om klageinstans og klagefrist.

Klagesagsbehandlingen i forhold til modregningsafgørelser følger de samme regler som klager i forbindelse med lønindeholdelse. Restanceinndrivelsesmyndighedens afgørelser om modregning kan således påklages til Skatteankestyrelsen, hvorefter denne styrelse eller Landsskatteretten træffer afgørelse, jf. § 17 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Som udgangspunkt afgøres klagerne af Skatteankestyrelsen, jf. § 1, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1 af 2. januar 2014 om afgørelse af visse klager i Skatteankestyrelsen. Landsskatteretten be-

handler særlige principielle spørgsmål, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 1, jf. skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 1, 2. og 3. pkt.

Vedrører en klage i en sag om modregning eksistensen af kravet, inden kravet blev overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, behandles klagen af fordringshaver (den offentlige myndighed, der har overgivet kravet til inddrivelse), jf. § 2, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Indsigelser mod kravets eksistens, der relaterer sig til den efterfølgende inddrivelse af kravet hos restanceinddrivelsesmyndigheden, indbringes derimod for Skatteankestyrelsen (Landsskatteretten) i medfør af § 17 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, herunder spørgsmålet, om fordringen er ophørt som følge af restanceinddrivelsesmyndighedens manglende afbrydelse af forældelse. Får skyldner medhold i sin indsigelse eller klage, ophæves modregningen og de dermed forbundne retsvirkninger.

3.18.2. Lovforslaget

Restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om modregning har efter gældende ret ikke afbrydelsesvirkning i forhold til forældelse af den restfordring, som ofte vil være tilbage, når modregningen er foretaget.

For at afbryde forældelsen af restfordringen må restanceinddrivelsesmyndigheden enten udsende anmodning om gældserkendelse, foretage pantefogedudlæg eller indeholde beløbet i skyldnerens løn (lønindeholdelse). Underskriver skyldneren ikke en gældserkendelse, og er lønindeholdelse ikke mulig, er udlæg restanceinddrivelsesmyndighedens eneste mulighed for at sikre afbrydelse af forældelsen. Udlæg er imidlertid en omkostningstung inddrivelsesform. Samtidig bærer skyldneren omkostningerne forbundet med udlægsforretningen, og dermed stiger skyldnerens gæld.

Regeringen har på den baggrund overvejet, om restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om modregning bør tillægges forældelsesafbrydende virkning i lighed med restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om lønindeholdelse og udlæg.

Regeringen finder, at der bør udvises betydelig tilbageholdenhed i forhold til at fravige forældelseslovens almindelige regler, herunder reglerne om afbrydelse af forældelse. Regeringen finder dog, at der foreligger en række særlige forhold, som samlet set taler for en lovændring.

Offentlige myndigheder, som restanceinddrivelsesmyndigheden inddriver fordringer for, har - bl.a. som følge af karakteren af deres fordringer på borgere og virksomheder m.v. og de regler, der gælder for myndighedernes virksomhed - en særlig status som fordringshaver, som ikke umiddelbart kan sammenlignes med private kreditorer. Restanceinddrivelsesmyndigheden har derfor også allerede i dag en række inddrivelsesmuligheder som f.eks. adgang til lønindeholdelse og pantefogedudlæg, som private kreditorer ikke råder over, og som allerede er

tillagt afbrydelsesvirkning efter forældelsesloven.

En afgørelse om modregning har efter regeringens opfattelse betydelige lighedspunkter med afgørelser om lønindeholdelse og udlæg. Der kan i den forbindelse henvises til, at restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om modregning på samme måde som udlæg og lønindeholdelse har karakter af tvangsfuldbyrdelse. Desuden sker modregning - ligesom lønindeholdelse og udlæg - ved en afgørelse, der skal opfylde de forvaltningsretlige krav til afgørelser, herunder med hensyn til begrundelse, klagevejledning m.v. Der er endvidere samme adgang til at klage over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om modregning som over myndighedens afgørelser om lønindeholdelse. Den skyldner, der modregnes over for, har således en enkel (og gratis) adgang til at påklage afgørelsen.

De krav, som restanceinddrivelsesmyndigheden modregner med, hviler ofte på en offentlig myndigheds afgørelse, der ligeledes skal opfylde de forvaltningsretlige krav til afgørelser. Kravet er således blevet fastslået efter administrativ sagsbehandling, der indebærer en række retlige garantier for den berørte skyldner, herunder at den kompetente myndighed selv har pligt til at sørge for, at alle relevante oplysninger om sagen indhentes, før afgørelsen træffes, at der er foretaget partshøring, og at begrundelsespligten m.v. er iagttaget. De krav, som restanceinddrivelsesmyndigheden modregner med, må således som udgangspunkt anses for fuldt belyst og vil dermed fremstå med større klarhed, end hvad der nødvendigvis er tilfældet for en privat fordringshavers krav.

Det foreslås på denne baggrund, at afgørelser om modregning truffet af restanceinddrivelsesmyndigheden fremover tillægges forældelsesafbrydende virkning.

Endvidere foreslås det som en konsekvens heraf, at den nye forældelsesfrist regnes fra den dag, hvor restanceinddrivelsesmyndigheden træffer afgørelse om modregning.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 5 og bemærkningerne hertil.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Ifølge kommuneaftalen for 2015 skal regeringen søge at tilpasse lovgivningen for at forbedre inddrivelsen af restancer til det offentlige. De provenumæssige konsekvenser af de enkelte forslag er beskrevet nedenfor.

Forslaget om, at biblioteksgebyrer for blandt andet overskridelse af lånetiden skal kunne inddrives ved særskilt lønindeholdelse, skønnes at medføre et begrænset merprovenu. Biblioteksgebyrerne kan i dag ikke inddrives ved særskilt lønindeholdelse, der er karakteriseret ved, at lønindeholdelsens omfang ikke som ved den almindelige lønindeholdelse fastsættes ud fra skyldners nettoindkomst, samt at skyldneren ikke kan forlange en individuel betalingsevne-

vurdering. I stedet kan der ved den særskilte lønindeholdelse ske indeholdelse af et beløb på 400 kr. månedligt.

Forslaget om, at bibliotekers krav på erstatning for bortkommet eller beskadiget udlånsmateriale skal kunne inddrives ved lønindeholdelse eller ved udpantning, skønnes at medføre et begrænset merprovenu. I dag kan disse krav inddrives ved modregning, afdragsordninger eller betalingspåkrav. Lønindeholdelse er i forhold til eksempelvis afdragsordninger og modregning ofte en mere effektiv inddrivelsesform. Afdragsordninger for disse fordringer er alene effektive, hvis de overholdes af skyldner, mens modregning kræver, at muligheden herfor opstår, hvilket kan være tilfældigt. Muligheden for lønindeholdelse eller udpantning vil alt andet lige medføre, at forældelsesfristen lettere kan afbrydes.

Forslaget om, at krav opstået som følge af fraflytningsgarantier – dvs. den garantiforpligtelse som kommuner og uddannelsesinstitutioner m.v. i visse tilfælde har for opfyldelsen af kontraktmæssige forpligtelser, som en boligtager har over for udlejer til at istandsætte boligen ved fraflytning – kan inddrives ved lønindeholdelse eller udpantning, medfører et merprovenu. Der foreligger ikke umiddelbart tilgængelige oplysninger, der kan anskueliggøre størrelsen heraf, men det vurderes umiddelbart at være begrænset. Muligheden for lønindeholdelse eller udpantning vil alt andet lige medføre, at forældelsesfristen lettere kan afbrydes.

Forslaget om, at kommuner skal have adgang til selv at tiltræde en sikkerhed, der er stillet efter udlændingeloven af en herboende person i forbindelse med eksempelvis ægtefællesammenføring med en udlænding, har ingen økonomiske konsekvenser for det offentlige. Ændringen medfører således, at en kommune selv skal kunne søge sig fyldestgjort i en sikkerhed, der er stillet gennem et pengeinstitut, fremfor at sende fordringen til inddrivelse via SKAT, der blot kontakter det pågældende pengeinstitut med henblik på udbetaling af beløbet, der herefter afregnes over for kommunen.

Forslaget om, at restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om modregning tillægges forældelsesafbrydende virkning for restfordringen, skønnes at medføre et merprovenu. Den forældelsesafbrydende virkning vil knytte sig til restfordringen. Det vil således kun være den del af fordringen, der ikke dækkes gennem modregningen, som får afbrudt sin forældelse. Der findes ikke umiddelbart tilgængelige tal for omfanget af modregning, hvor alene en del af modkravet dækkes, og hvor restfordringen derfor vil få sin forældelsesfrist afbrudt som følge af forslaget. Restanceinddrivelsesmyndigheden vil ofte tage skridt, der afbryder forældelsesfristen for alle de fordringer, som haves mod skyldneren, herunder også den pågældende restfordring. I disse tilfælde vil forslaget om at tillægge modregning forældelsesafbrydende virkning for restfordringen i praksis ikke have en nævneværdig effekt. Derimod vil forslaget i højere grad have betydning for de tilfælde, hvor der haves færre og mindre fordringer mod skyldner, og hvor de skridt, der i dag anvendes til at afbryde forældelsesfristen, er omkost-

ningstunge at gennemføre.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes at medføre begrænsede administrative lettelser, der dog ikke kan opgøres med sikkerhed.

Den begrænsede effekt skyldes et lavt antal sager inden for de restanceområder, hvor der med forslaget indføres nye inddrivelsesmuligheder. Dertil kommer, at langt den overvejende del af skyldnerne har andre restanceforhold, hvor der alligevel skal ske forældelsesafbrydelse på andet grundlag end ved modregning, der alene vil afbryde forældelsesfristen for den restfordring, der består efter modregningen.

Derudover skønnes forslaget at medføre en engangsudgift på maksimalt 1 mio. kr. til nødvendige systemændringer som følge af forslaget om at tillægge restanceinddrivelsesmyndighedens modregninger forældelsesafbrydelsesvirkning for restfordringen, ligesom der vil opstå en øget systemvedligeholdelsesudgift på maksimalt 100.000 kr. årligt.

De øvrige systemændringer, som forslaget vil nødvendiggøre, vil ikke udløse nævneværdige udgifter.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om, at restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om modregning tillægges forældelsesafbrydende virkning for restfordringen, medfører alt andet lige, at forældelsesfristen for en del af virksomhedernes gæld til det offentlige forlænges.

Herudover indeholder forslaget ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden 24. juni til 22. august 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, AERådet, ATP, Borger- og Retssikkerhedschefen i SKAT, Cepos, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Told & Skatteforbund, Danske Advokater, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DI, Domstolsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Ejendomsforeningen Danmark, Ejerlejlighedernes Landsforening, Finansrådet, FSR – danske revisorer, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Forsikring & Pension, Håndværksrådet, Investeringsforeningsrådet, KL, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, SRF Skattefaglig Forening, Videntretet for Landbrug, Vurderingsankenævnsforeningen.

Den del af udkastet til lovforslaget, der vedrører udmøntningen af kommuneaftalen for 2015 vedrørende forbedret inddrivelse af restancer til det offentlige, har i perioden 15. august til 12. september 2014 været sendt i særskilt høring hos ovennævnte myndigheder og organisationer m.v.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget vurderes at medføre et begrænset merprovenu.	Ingen.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Forslaget vurderes at have begrænsede administrative lettelser, der dog ikke kan opgøres med sikkerhed.	Forslaget vurderes at medføre en engangsudgift på maksimalt 1 mio. kr. til nødvendige systemændringer og indtil 100.000 kr. i årlige systemvedligeholdelsesudgifter.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Forslaget medfører alt andet lige, at forældelsesfristen for en del af virksomhedernes gæld til det offentlige forlænges.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen nævneværdige konsekvenser.	Ingen nævneværdige konsekvenser.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen nævneværdige konsekvenser.	Ingen nævneværdige konsekvenser.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 2

...

Til nr. 2

Det foreslås, at biblioteksgebyrer, der inddrives efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger skal kunne inddrives ved særskilt lønindeholdelse efter § 4 a i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Fordringer, der inddrives ved særskilt lønindeholdelse, dækkes i den rækkefølge, i hvilken restanceinddrivelsesmyndigheden træffer bestemmelse om lønindeholdelse for kravene, jf. § 4 a, 3. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Efter bestemmelsen i § 4 a, 2. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige fastsætter skatteministeren nærmere regler for den særskilte lønindeholdelse. Det er sket i § 9 i bekendtgørelse nr. 1513 af 13. december 2013 om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Ved afgørelse om særskilt lønindeholdelse skal der levnes skyldneren tilstrækkeligt til at opretholde en beskeden levefod. Dette vil normalt være tilfældet, når lønindeholdelsesprocenten fører til indeholdelse af et beløb på 400 kr. månedligt. Dette fremgår af § 9, stk. 2, i bekendtgørelsen om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Den særskilte lønindeholdelses omfang skal ikke som den almindelige lønindeholdelse fastsættes ud fra skyldners nettoindkomst. Den kan ligeledes iværksættes uden gennemførelsen af en betalingsevnevurdering efter bekendtgørelsens kapitel 6, jf. § 9, stk. 13.

Der henvises til afsnit 3.14 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

...

Det foreslås med det nye nr. 33, at alle biblioteksgebyrer, der omfattes af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, skal kunne inddrives ved lønindeholdelse eller udpantning. I dag kan alene kommunale og statslige biblioteksgebyrer inddrives på denne måde som følge af bestemmelsen i nr. 31, der omhandler bl.a. gebyrer, som en myndighed har krav på at få dækket. Biblioteksgebyrer kan også tilhøre godkendte undervisningsinstitutioner, hvis fordringer ind-

drives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1513 af 13. december 2013 om inddrivelse af gæld til det offentlige.

I lovforslagets § 2, nr. 2, foreslås en adgang til særskilt lønindeholdelse for alle biblioteksgebyrer, dvs. også biblioteksgebyrer, der tilhører godkendte undervisningsinstitutioner, hvorfor det som konsekvens heraf foreslås, at alle biblioteksgebyrer, der inddrives efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, tillige skal kunne inddrives ved (almindelig) lønindeholdelse eller udpantning.

Det foreslås endvidere med det nye nr. 34 i bilag 1 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, at bibliotekers krav på erstatning for bortkommet eller beskadiget materiale skal kunne inddrives ved lønindeholdelse eller udpantning. Sådanne erstatningskrav er civilretlige, hvorfor det foreslås, at denne inddrivelsesadgang alene skal gælde for erstatningskrav, som låneren skriftligt har anerkendt. For erstatningskrav vedrørende bortkommet materiale foreslås det dog, at det skal være tilstrækkeligt, at det pågældende bibliotek har tilbudt låneren en kvittering ved materialets aflevering. Herved får låneren mulighed for at dokumentere, at materialet er afleveret. Kommunale og statslige biblioteker fastsætter i medfør af § 35 i lov om biblioteksvirksomhed et reglement for brugernes benyttelse. Reglementet kan f.eks. indeholde bestemmelser om, at låneren får tilbudt en kvittering ved afleveringen af det lånte materiale, og at kvitteringen er lånerens dokumentation for at have afleveret materialet.

Der henvises til afsnit 3.15 i de almindelige bemærkninger.

Endelig foreslås med det nye nr. 35 i bilag 1 til lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, at krav, der udspringer af fraflytningsgarantier, skal kunne inddrives ved lønindeholdelse eller udpantning.

Efter bl.a. lov om almene boliger m.v. påhviler der i visse tilfælde kommuner og uddannelsesinstitutioner m.v. en garantiforpligtelse for opfyldelsen af kontraktmæssige forpligtelser, som en boligtager har over for udlejer til at istandsætte boligen ved fraflytning.

Må udlejeren gøre brug af en sådan garantiforpligtelse, fordi boligtageren misligholder sin kontraktlige istandsættelsesforpligtelse, får kommunen og uddannelsesinstitutionen m.v. et regreskrav mod boligtageren. Et sådant krav er civilretligt og ikke omfattet af bilag 1 til lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

En tvist mellem udlejer og boligtager om istandsættelsesudgifterne skal dog være afklaret, inden udlejers krav kan sendes til kommunen m.v., med henblik på at udlejer tiltræder fraflytningsgarantien. Når SKAT fra kommunen m.v. modtager de regreskrav, der herefter opstår, til inddrivelse, er der derfor tale om endelige krav, der ikke længere kan være omfattet af en

tvist.

Med forslaget optages sådanne regreskrav som nr. 35 i bilag 1 til lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Der henvises til afsnit 3.16 i de almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Den foreslåede lovændring indebærer, at § 18, stk. 4, i forældelsesloven, hvorefter forældelsen afbrydes ved restanceinddrivelsesmyndighedens underretning til skyldneren om afgørelse om indeholdelse i løn m.v., udvides til også at omfatte restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om modregning.

Forældelse vil således fremover afbrydes ved restanceinddrivelsesmyndighedens underretning til skyldneren om afgørelse om modregning. Om restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om modregning kan der henvises til afsnit 3.18.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Afbrydelsen af forældelsen vil indtræde, når underretningen om afgørelsen kommer frem til skyldneren.

Den forældelsesafbrydende virkning vil knytte sig til restfordringen. Det vil således være den del af fordringen, der ikke dækkes gennem modregningen, som får afbrudt sin forældelse.

Til nr. 2

Afbrydelse af forældelse indebærer, at en ny forældelsesfrist, hvis længde bestemmes efter reglerne i forældelsesloven, begynder at løbe, jf. forældelseslovens § 19, stk. 1.

Som en konsekvens af den foreslåede ændring af forældelseslovens § 18, stk. 4, foreslås ligeledes en ændring af forældelseslovens § 19, stk. 6.

Den foreslåede ændring indebærer, at den nye forældelsesfrist regnes fra den dag, da afgørelsen om modregning træffes.

Det vil således være den dag, hvor afgørelsen om modregning træffes, at den nye forældelsesfrist vil skulle regnes fra.

Til nr. 6

Til nr. 1

Forslaget indebærer, at en kommune, der som følge af at have afholdt udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til den udlænding, der har søgt om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, 1. pkt., får en fordring mod den herboende forsørger, selv tiltræder den sikkerhed, som den herboende forsørger efter lovens § 9, stk. 4, har stillet til brug for sådanne udgifter, frem for at skulle sende fordringen til inddrivelse hos SKAT, med henblik på at SKAT herefter tiltræder sikkerheden.

Der henvises til afsnit 3.17 i de almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2015, jf. dog stk. 2 og 3.

...

Til stk. 3

Det foreslås, at § 5 træder i kraft den 1. marts 2015 af hensyn til gennemførelsen af nødvendige systemændringer.

...

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

...

§ 2

I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige som ændret bl.a. ved § 21 i lov nr. 551 af 18. juni 2012 og § 7 i lov nr. 603 af 12. juni 2013 og senest ved § 1 i lov nr. 1499 af 18. december 2013, foretages følgende ændringer:

§ 4. Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvis fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden vedrørende skyldneren, dækkes fordringerne i denne rækkefølge:

- 1) Bøder.
- 2) Underholdsbidrag omfattet af lov om opkrævning af underholdsbidrag.
- 3) Andre fordringer.

1. I § 4, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »underholdsbidrag«:
», idet private krav dog dækkes forud for offentlige krav«.

2. I § 4 a indsættes efter »særskilt lønindeholdelse af beløb til dækning af«:
»biblioteksgebyrer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger,«.

3. I bilag 1 indsættes som nr. 32-35:

...

33) Biblioteksgebyrer.

34) Bibliotekers krav på erstatning for udlånsmateriale, som skyldner enten har beskadiget eller ikke har afleveret efter sit hjemlån. Det er dog en forudsætning, at skyldner skriftligt har anerkendt kravet på erstatning. Vedrører

kravet erstatning for udlånsmateriale, der ikke er afleveret af skyldner efter sit hjemlån, er det tilstrækkeligt, at det pågældende bibliotek har tilbudt låneren en afleveringskvittering ved materialets aflevering.

35) Fordringer, der udspringer af en garanti, som fordringshaver har stillet for en boligtagers kontraktmæssige forpligtelser over for ejendommens ejer til at istandsætte boligen ved fraflytning.«

...

§ 5

I forældelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1063 af 28. august 2013, som ændret ved lov nr. 1622 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

§ 18. ---

Stk. 4. Forældelsen afbrydes ved restanceinndrivelsesmyndighedens underretning til skyldneren om afgørelse om indeholdelse i løn m.v.

1. I § 18, stk. 4, indsættes efter »m.v.«: »eller modregning.«

2. I § 19, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Er forældelsen afbrudt ved underretning om afgørelse om modregning, jf. § 18, stk. 4, regnes den nye forældelsesfrist fra den dag, da afgørelsen om modregning træffes.«

§ 6

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 863 af 25. juni 2013, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 516 af 26. maj 2014, foretages følgende

ændring:

§ 9. ---

Stk. 23. Er en opholdstilladelse betinget af, at den herboende person har skullet stille økonomisk sikkerhed, jf. stk. 4, og ydes der senere ansøgeren hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, skal restanceinddrivelsesmyndigheden tvangsinddrive det beløb, der er stillet til sikkerhed, som betaling for hjælpen. Stk. 22, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

1. I § 9, *stk. 23*, ændres »restanceinddrivelsesmyndigheden« til: »kommunalbestyrelsen«.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2015, jf. dog stk. 2 og 3.

...

Stk. 3. § 5 træder i kraft den 1. marts 2015.

...